

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 4.4.2006
COM(2006) 154 galīgā redakcija

2006/0056 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par to kā izmantot akvakultūrā svešzemju sugas un sugas, kas atrodas ārpus to dabiskās izplatības areāla

{SEC(2006) 421}

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Akvakultūra ir nozare, kas strauji attīstās, kur tiek atklāti aizvien jauni pielietojumi un inovācijas. Lai piemērotu produkciju tirgus apstākļiem, akvakultūras industrijai ir svarīgi dažādot audzējamās sugas.

Agrāk akvakultūras peļņas avots bija svešzemju sugu introducēšana (piem., varavīksnes forele, Klusā okeāna austere) un tādu sugu audzēšana, kuras konkrētajā apgabalā neatrodas bioloģisko barjeru dēļ. Tāpēc, iespējams, nozare turpinās izmantot jaunas sugas, lai apmierinātu tirgus vajadzības. Šī iemesla dēļ būtu saprātīgi atdalīt nozares ekonomisko izaugsmi no tādiem iespējamiem potenciāliem draudiem ekosistēmām, kurus rada svešzemju sugas, paredzot un novēršot negatīvo bioloģisko ietekmi uz vietējām populācijām, arī ģenētiskās izmaiņas, un ierobežojot blakussugu izplatību un cita veida kaitīgas ietekmes. Tāds ir šī priekšlikuma galvenais mērķis.

Ir jāatzīmē, ka pastāv ievērojama tirdzniecība ar svešzemju organismiem, galvenokārt, zivīm, īpaši dekoratīvajām sugām, bet Kopējā zivsaimniecības politika neattiecas uz šo organismu turēšanu dzīvnieku veikalos, dārzu centros un komerciālos un privātos akvārijos, un līdz ar to šī priekšlikuma darbības sfēra uz to neattiecas.

Svešzemju sugu invāzija tiek uzskatīta par vienu no galvenajiem iemesliem, kāpēc bioloģiskā daudzveidība zūd ES un pasaulē kopumā. Svešzemju sugas var radīt arī būtisku ekonomisku un sociālu ietekmi. Tas viss var vājināt ES ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu. Komisija tās Bioloģiskās daudzveidības rīcības plāna zivsaimniecībai (KOM(2001) 162, IV sēj.) IX darbībā par „Jaunu sugu introducēšanas samazināšanu un dzīvnieku veselības nodrošināšanu” uzņēmās rūpīgi novērtēt iespējamo alohtono sugu ietekmi uz akvakultūru un veicināt to, lai tiktu piemērots Starptautiskās Jūras izpētes padomes (ICES) Jūras organismu introducēšanas un pārvietošanas prakses kodekss un Eiropas Iekšzemes zivsaimniecības konsultatīvā komisijas (EIFAC) Rīcības kodekss, un Rokasgrāmata lēmumu pieņemšanā par jūras un saldūdens organismu introducēšanu un pārvietošanu.

Turklāt Komisija savā Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijā (KOM(2002) 511) uzņēmās ieteikt pārvaldības noteikumus svešzemju sugu introducēšanai akvakultūrā. Ar šo regulas priekšlikumu Komisija tiecas ieviest ES regulējumu, lai nodrošinātu pienācīgu ūdens vides aizsardzību no riskiem, kas saistīti ar svešzemju sugu izmantošanu akvakultūrā, regulējums balstās uz pašreizējiem brīvprātīgajiem ICES un EIFAC noteikumiem. Šīs regulas vajadzībām akvakultūra ietver tādas darbības kā divvāku gliemju kultivēšanu un gan krājumu atjaunošanu, gan atpakaļ ielaisto zivju zvejniecību, kuru pamatā ir akvakultūras metodes.

- **Vispārējais konteksts**

Grāmatā „*Invasive aquatic species in Europe*” (E. Leppäkoski et al, 2002) uzskaitītas 69 svešzemju sugas, kuras Eiropā akvakultūras vai krājumu atjaunošanas vajadzībām introducētas kopš 19. gadsimta beigām. No tām 28 ir divvārstuļu moluski, 27 ir zivis, desmit ir aļģes, trīs gastropoda moluski, un viens ir ziedošs augs. Divas no tām — varavīksnes forele un Klusā okeāna austere — šodien ir starp Eiropas akvakultūras vadošajām sugām, kas

norāda, ka kontrolēta svešzemju sugu introducēšana var būt nozarei izdevīga. Klusā okeāna austere ir tik izplatīta, ka lēš, ka tā veido 80 % no pasaules austeru produkcijas. Mūsdienās Klusā okeāna austere izplatās un dažās vietās jau pārņem mīdiju (*Mytilus edulis*) dobes.

Alohtono sugu kustības rezultātā bieži izplatās arī parazīti un patogēni. Piemēram, attiecībā uz bonamiozi, *Bonamia ostreae*, zinātnieki uzskata, ka tas Kopienā introducēts ar Eiropas austeru kustību no Ziemeļamerikas Klusā okeāna piekrastes, un tā rezultātā masveidā gājuši bojā Kopesienas vietējo austeru krājumi. Tomēr patogēnu izplatību jau regulē Kopesienas likumdošana par dzīvnieku veselību, un tāpēc šis priekšlikums uz to neattiecas. Tieši tāpat attiecībā uz parazītiem, uz kuriem attiecas likumi par dzīvnieku veselību, nepiemēro likumus par svešzemju sugām.

Divvārstuļu gliemju kustības rezultātā var tikt apdraudētas ekosistēmas, jo izplatās to pavadošās svešzemju blakussugas. Daži no kaitēkļiem, kas ieceļojuši ar austerēm, ir *Crepidula fornicata* un *Styela clava*. Kopienai ir paveicies, ka šie organismi jūras un saldūdeņiem nav nodarījuši nopietnāku kaitējumu, ņemot vērā sugu skaitu un to izcelsmes vietas. Tomēr bezrūpība nav pieļaujama, un tāpēc pašreizējo likumu ieviešana ir savlaicīga.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma darbības jomā**

Attiecīgais likums šajā jomā Kopesienas likumdošanā ir Direktīva 92/43/EK, Biotopu direktīva, kura uzliek dalībvalstīm pienākumu „nodrošināt, ka tādu sugu apzinātu introdukciju savvaļā, kas savā teritorijā nav vietējās sugas, regulē tā, lai nekaitētu dabiskām dzīvotnēm to dabiskās izplatības areālā vai savvaļas faunai un florai, un, ja uzskata to par vajadzīgu, aizliedz šādu introdukciju”. Tomēr nav skaidrs, kā šo likumdošanu piemēro nejaušai, neapzinātai introdukcijai un apzinātai introducēšanai.

Kaut arī pastāv iespēja, ka administratīvie pasākumi, kurus jau piemēro saskaņā ar Biotopu direktīvu un jaunās regulas priekšlikumu, mazliet dublēsies vai pārklāsies, tā nerada problēmu, jo pastāv cerība, ka iepriekšējā procesā gūtā pieredze veicinās jaunās šajā regulas priekšlikumā paredzētās atļauju sistēmas izveidi un funkcionēšanu.

Citi Kopesienas tiesību akti, piemēram, direktīvas par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (vides ietekmes novērtējums), dzīvnieku veselību akvakultūrā un regulējums Kopesienas rīcībai ūdens politikas jomā, jau aptver svešzemju sugu radīto apdraudējumu, bet neparedz īpašus nosacījumus attiecībā uz akvakultūru, un tāpēc joprojām pastāv svešzemju sugu izplatības risks un līdz ar to apdraudējums videi.

- **Atbilstība pārējiem Eiropas Savienības politikas virzieniem un mērķiem**

Iepriekšminēto iemeslu dēļ secināts, ka spēkā esošie nosacījumi nav pietiekami, lai regulētu svešzemju sugu izmantošanu akvakultūrā. Jebkurā gadījumā netiek paredzēts, ka atļauju piešķiršana saskaņā ar šo regulu atceļ nepieciešamību izpildīt spēkā esošo likumu prasības. Ja nākotnē tiktu ieviests visaptverošs Kopesienas likumdošanas regulējums attiecībā uz svešzemju sugām, šī regula tiktu piemērota, kā nepieciešams, šādam regulējumam vai arī ietilpināta tajā.

Šajā priekšlikumā ietvertie pasākumi ir liels solis vides aizsardzības pasākumu integrācijas procesā Kopējā zivsaimniecības politikā saskaņā ar Līguma 6. pantu. Šajā kontekstā šis priekšlikums jau tika paredzēts īpašos politikas tekstos saskaņā ar KZP reformu¹.

Regulas priekšlikums īsteno rīcību, kas paredzēta ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģijā un Bioloģiskās daudzveidības rīcības plānā zivsaimniecībai², un gaidāms, ka tas dos ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības zaudēšanas apturēšanas mērķa sasniegšanai, kurš tika noteikts 6. vides rīcības programmā un ar ES ilgtspējīgas attīstības stratēģiju. Tas arī dos ieguldījumu pasaules līmeņa mērķa sasniegšanā ievērojami samazināt bioloģiskās daudzveidības samazināšanās apmērus saskaņā ar Pasaules ilgtspējīgas attīstības samita plānu.

Turklāt šie pasākumi sasaucas ar Bioloģiskās daudzveidības konvencijas, kurā Eiropas Kopiena ir līgumslēdzēja puse, lēmumu VI/23 par vadošajiem principiem, kas regulē svešzemju sugu, kuras apdraud ekosistēmas, biotopus vai sugas, radītās ietekmes novēršanu, introducēšanu un samazināšanu.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PUSĒM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

• Apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm

Konsultāciju metodes, galvenās mērķa nozares un vispārējs apskats par respondentiem

Oficiālas konsultācijas notika ar 46 dalībvalstis pārstāvošu ekspertu grupu (15 valdības eksperti no ES15 un septiņi no EU10); EEK-EBTA (trīs valdības eksperti), nozares (seši Zivsaimniecības un akvakultūras Padomdevēju komitejas iecelti Akvakultūras darba grupas pārstāvji), NVO (divi cilvēki no Apvienotās Karalistes un viens no Nīderlandes) un ICES (pieci cilvēki ar Introducēšanas un pārvietošanas darba grupas pieredzi s), EIFAC (viens eksperts), NASCO (viens no galvenā biroja un viens no ražošanas koordinēšanas grupas) kopā ar četriem papildu ekspertiem no privātā sektora. Briselē 2003. gada decembrī ar šo grupu notika vienas dienas tikšanās, lai apspriestu iepriekš izplatīto diskusiju dokumentu un noklausītos vairākus privātā sektora ekspertu prezentācijas. 2004. un 2005. gadā tika saņemti rakstiski komentāri par likumdošanas projektu. Priekšlikumu nolāsīja un par to trīs reizes diskutēja 2004/2005 gadā Zivsaimniecības un akvakultūras Padomdevēju komitejas akvakultūras darba grupā.

Atbilžu kopsavilkums un kā tās ir ņemtas vērā

Sākotnējais plāns bija iestrādāt laša audzētavu ierobežošanas pasākumus šajā priekšlikumā. Tā kā spēkā esošās NASCO norādes šajā jomā tiek novērtētas saistībā ar pieredzi un zinātnisko attīstību, saņemtās atbildes šajā aspektā tiks apstrādātas atsevišķi un tā nebūs daļa no svešzemju sugu likumdošanas. Tāpēc tika uzskatīts par piemērotu šo tēmu izslēgt no šī priekšlikuma. Konsultējamie, izņemot NVO, iebilda pret pārlietu centralizētu un despotisku pieeju, un priekšlikums tika modificēts, atzīstot dalībvalstu kompetenci šajā jomā. No otras puses, tika pieprasīts izstrādāt saskaņotas pieteikumu iesniegšanas vadlīnijas, riska

¹ Komisijas paziņojums, ar ko nosaka Kopienas rīcības plānu vides aizsardzības prasību integrācijai Kopējā zivsaimniecības politikā, KOM(2002) 186; Komisijas paziņojums Padomei un Parlamentam "Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģija", KOM(2002) 511.

² Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam — Bioloģiskās daudzveidības rīcības plāns zivsaimniecībai, KOM(2001) 162 galīgais.

novērtējuma un karantīnas stadijas, un tādas ir nodrošinātas, lai likumdošanas piemērošana visās dalībvalstīs būtu vienlīdzīga. Priekšlikums lielā mērā ir balstīts uz šiem viedokļiem.

- **Speciālu zināšanu vākšana un izmantošana**

Attiecīgās zinātniskās jomas

Tika aptvertas jūras un saldūdens bioloģijas un ekoloģijas un akvakultūras tehnoloģijas.

Izmantotās metodes

Oficiāla iesaistīto pušu sanāksme pēc diskusiju dokumenta izplatīšanas. Konsultācijas ar Zivsaimniecības un akvakultūras Padomdevēju komiteju un divi papildu cikli e-pasta konsultāciju par teksta projektu.

Galvenās konsultētās organizācijas/speciālisti

- i) Starptautiskas organizācijas, piemēram, ICES, EIFAC un NASCO;
- ii) specializēti pētniecības institūti, piemēram, Jūras organismu izpētes un Halles starptautiskais Zivsaimniecības institūts;
- iii) individuāli speciālisti no dalībvalstu administratīvajām, akvakultūras nozarēm un NVO.

Sanemto un izmantoto ieteikumu kopsavilkums

Galvenais secinājums ir šāds: pastāv vienprātība par potenciāla būtiska riska esamību ar neatgriezeniskām sekām. Konkrētāki tehniskie aspekti ietver šādus secinājumus.

Ierobežojumi jāapskata atsevišķi. Rūpīgi jāizstrādā definīcijas, it īpaši norādot uz atšķirību starp sugām, kuras ir dabīgas un kuras nav dabīgas. Šo likumdošanas aktu piemēro uz akvakultūru un klasisko akvakultūru balstītai krājumu atjaunošanai. Riska novērtējuma pieeja, kas ietver mīkstinājuma un aizsardzības pasākumus jāietver procedūrā, norādot, kam jāveic un kam jānovērtē riska novērtējums. Regulai nav jābūt pārlietu normatīvai, tāpēc detalizēta vadība tiek uzticēta dalībvalstīm. Ir jāizstrādā Eiropas ekspertīze karantīnas stacijām. Ir jāiekļauj ģenētiski modificēti organismi, un triploīdi nav uzskatāmi par nekaitīgiem. Priekšlikums galvenokārt balstās uz šiem atzinumiem, bet ģenētiski modificēti organismi netika iekļauti darbības jomā, jo uz tiem jau attiecas spēkā esoša un izstrādes stadijā esoša nozares likumdošana.

Izmantotie līdzekļi, lai ekspertu padarītu ieteikumus publiski pieejamus

Galvenie iesaistīto pušu sanāksmes secinājumi tika izklāstīti Zivsaimniecības un akvakultūras Padomdevēju komitejā, II — akvakultūras — darba grupā; diskusiju protokols ir pieejams Zivsaimniecības tīmekļa vietnē. E-pastu apmaiņas laikā lielākā daļa ziņu tika kopētas un sūtītas visiem konsultētājiem, nebrīdinot par ierobežotu izplatīšanu.

- **Ietekmes novērtējums**

No daudzajiem izskatītajiem atzinumiem par ietekmes novērtējumu, tika secināts, ka priekšroka dodama pašreizējam priekšlikumam, nevis iespējai nepiemērot likumdošanu

pārvietošanai Kopienā, bet gan uzsvērt introducēšanu, kas attiecas uz svešzemju sugām, un pārvietošanu, kas attiecas uz tādu sugu pārvietošanu, kuras nenotiek vietējā areālā biogeogrāfisku iemeslu dēļ. Nozares pārstāvji izteica atzinumu, ka pieteikuma, riska novērtējuma un karantīnas finansējuma izmaksas kavēs turpmākus iesniegumus attiecībā uz svešzemju sugu introducēšanu. Ņemot to vērā, priekšlikums neparedz obligātu prasību visos gadījumos pieteikuma iesniedzējam segt riska novērtējumu (skatīt 9. panta 1. punktu). Kā norādīts iepriekš, liela daļa pašreizējās akvakultūras prakses balstīta uz svešzemju sugām (varavīksnes forele, Klusā okeāna austere, karpa) un operatori var apvienoties, dalot informācijas iegūšanas izmaksas, lai sagatavotu pieteikumu un, kur nepieciešams, veicot riska novērtējumu. Priekšlikums arī paredz atļauju izsniegšanu secīgām kustībām periodam līdz pieciem gadiem, kas arī vienkāršos gan izmaksas, gan procedūras.

Lai ievērotu pašreizējo ES prakse par risku novērtējumu, tika lemts atdalīt riska novērtējuma funkciju (padomdevēju komiteja) no riska vadības funkcijas (kompetentā iestāde). Šī iemesla dēļ sākotnējā izvēle apvienot abas funkcijas kompetentajā iestādē, netika ierosināta. Ietekmes novērtējums izraisīja jautājumu par to, vai priekšlikums bijis priekšlaicīgs, ņemot vērā, ka IMO starptautiskā konvencija par balasta ūdeni — par kuru vienojās 2004. gada februārī — arī risinās svešzemju sugu problēmu. Ņemot vērā neskaidrību par konvencijas spēkā stāšanās laiku, ar svešzemju sugām asociēto risku raksturu un ņemot vērā piesardzības principu, tika nolemts, ka nav priekšlaicīgi virzīt šo jautājumu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Ierosinātās rīcības kopsavilkums

Kā jau formulēts, ierosinātās likumdošanas mērķis ir sagatavot kopsavilkumu attiecībā uz subsidiaritāti un proporcionalitāti. Lēmuma pieņemšana ir uzticēta dalībvalstīm, kuras noteiktajos apstākļos varēs novērtēt riskus, kas saistīti ar priekšlikumiem introducēšanai. Pieteikuma iesniedzējiem ir pienākums iesniegt pieteikumu, sniedzot dalībvalsts iestādēm pietiekamu informāciju lēmuma pieņemšanai. Pieteikuma saturs, kurš ir obligāts visos gadījumos, ir pietiekami visaptverošs, lai ļautu novērtēt, vai kustībai jābūt parastai vai ārkārtas. Tajā arī ir pietiekami kritēriji, lai dalībvalsts līmenī pieņemtu lēmumu par to, vai nepieciešams vides riska novērtējums (VRN) un kas tiks iesaistīts šāda novērtējuma veikšanā. Veiktā VRN rezultātā tiks pieņemts lēmums — vai atļauja ir izsniedzama vai nav izsniedzama. Gadījumos, kad kustība var ietekmēt citas dalībvalstis, "Kopienas procedūra" ļauj Komisijai konsultēties ar citām dalībvalstīm un attiecīgām komitejām. Šajā gadījumā sešu mēnešu laikā Komisija var lemt par lēmuma apstiprināšanu, anulēšanu vai mainīšanu. Priekšlikums ir balstīts uz spēkā esošajiem brīvprātīgajiem ICES/EIFAC Kodeksiem un Kanādas nacionālo ūdens organismu introducēšanas un pārvietošanas kodeksu, kuri būtiski ietekmē ICES kodeksu. Tas neizslēdz ICES/EIFAC kodeksa piemērošanu dalībvalstu līmenī.

• Tiesiskais pamats

Par tiesisko pamatu ir ņemts Līguma 37. pants, ņemot vērā akvakultūras darbību īpašo raksturu un dzīvo ūdens resursu aizsardzības saskaņā ar Kopējo zivsaimniecības politiku (Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002³ 1. panta 1. punkts un 1. panta 2. punkta a) un f) apakšpunkts.

³ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

- **Subsidiaritātes princips**

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl priekšlikums nav Kopienas īpašā pārziņā.

Kā norādīts iepriekš, šis priekšlikums ietilpst Kopējās zivsaimniecības politikā, kas ir īpašā Kopienas pārziņā. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam šādu iemeslu dēļ.

- Viens no 2003. gada decembra Konsultāciju sanāksmes nopietnākajiem ziņojumiem bija nepieciešamība pēc proporcionalitātes un nodrošināt, lai jaunie tiesības akti tiktu pieņemti, nevis tikai uzskatīti par vēl vienu nelietojamu likumdošanas slogu. Tā vietā lai izvēlētos visvienkāršāko risinājumu aizliegt visu svešzemju sugu izmantošanu, priekšlikumā mēģināts rast līdzsvaru starp vides aizsardzību un akvakultūras ražošanas vajadzībām.
- Priekšlikums atspoguļo taisnīgu finansiālā un administratīvā sloga sadalījumu starp visām iesaistītajām pusēm.

- **Instrumentu izvēle**

Ieteiktais likumdošanas instruments ir regula. Kaut arī principā būtu iespējama direktīva, uzskatāms, ka akvakultūras nozares dinamiskā rakstura dēļ ir ieteicams izstrādāt detalizētus noteikumus regulas formā nevis noteikt saistības sasniegt galarezultātu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Regulai varētu būt ietekme uz budžetu, personāla laika izteiksmē, ko tas pavada pieteikumu sagatavošanā svešzemju sugu perspektīvai pārvietošanai un nepieciešamo resursu izteiksmē, kas vajadzīgi konsultācijām ar STECF un Zivsaimniecības un akvakultūras Padomdevēju komiteju, bet šīm komitejām tas ir rutīnas darbs.

Priekšlikums

PADOMES REGULA

**par svešzemju sugu un sugu, kas atrodas ārpus dabiskās izplatības areāla, izmantošanu
akvakultūrā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁴,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁵,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁶,

tā kā

- (1) Saskaņā ar Līguma 6. pantu, vides aizsardzības prasības ir jāiestrādā Kopienas politiku un rīcības definīcijās un īstenošanā, jo īpaši veicinot ilgtspējīgu attīstību.
- (2) Akvakultūra ir nozare, kas strauji attīstās, kur tiek atklāti aizvien jauni pielietojumi un inovācijas. Lai piemērotu produkciju tirgus apstākļiem, akvakultūras industrijai ir svarīgi dažādot audzējamās sugas.
- (3) Agrāk akvakultūras peļņas avots bija svešzemju sugu introducēšana un tādu sugu audzēšana, kuras neatrodas konkrētajā apgabalā bioloģisko barjeru dēļ (piem., varavīksnes forele, Klusā okeāna austere un lasis) un politikas mērķis nākotnes labā ir vairot ieguvumus, kas saistīti ar introducēšanu un pārvietošanu, tajā pašā laikā izvairoties no ekosistēmu izmaiņšanas, novēršot negatīvu bioloģisku mijiedarbību, tajā skaitā ģenētiskas izmaiņas, ar vietējo populāciju, un ierobežojot blakussugas izplatību un ar zaudējumiem saistītu ietekmi uz dabiskajiem biotopiem.
- (4) Svešzemju sugu invāzija tiek uzskatīta par vienu no galvenajiem iemesliem, kāpēc zūd bioloģiskā daudzveidība. Saskaņā ar Bioloģiskās daudzveidības konvencijas (CBD), kurai Komisijas pievienojusies, 8. panta h) punktu, katra puse apņemas, cik iespējams un piemērojams, novērst tādu svešzemju sugu introducēšanu, kuras apdraud ekosistēmas, biotopus un sugas, kā arī kontrolēt un izskaust šādas sugas. CBD pušu konference ir pieņēmusi Lēmumu VI/23 par svešzemju sugām, kas apdraud ekosistēmas, biotopus vai sugas, kura pielikumā noteikti vadošie principi, kas regulē svešzemju sugu, kas apdraud ekosistēmas, biotopus vai sugas, radītās ietekmes

⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁵ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁶ OV C [...], [...], [...]. lpp.

novēršanu, introducēšanu un samazināšanu. (skatīt: <http://www.biodiv.org/decisions/default.aspx?m=COP-06&id=7197&lg=0>).

- (5) Sugu pārvietošana to dabiskajā veidā uz apgabaliem, kur tās sākotnēji nav pastāvējušas biogeogrāfisku iemeslu dēļ, apdraudēt ekosistēmu, kas izveidojas šajos apgabalos un kuras arī aptver šī regula.
- (6) Tāpēc Kopienai jāizstrādā regulējums, lai nodrošinātu pienācīgu ūdens vides aizsardzību no riskiem, kas saistīti ar alohtono sugu izmantošanu akvakultūrā. Šajā satvarā jāiekļauj procedūras potenciālo risku novērtējumam, pasākumu veikšanai, pamatojoties uz preventīviem vai piesardzības principiem, un ārkārtas plānu piemērošanai nepieciešamības gadījumā. Šīs procedūras jāizstrādā, pamatojoties uz esošajos brīvprātīgajos satvaros iegūto pieredzi, un jo īpaši Starptautiskās jūras izpētes padomes (ICES) jūras organismu introducēšanas un pārvietošanas prakses kodeksu un Eiropas Iekšzemes zivsaimniecības konsultatīvā komisijas (EIFAC) rekomendācijām par jūras un saldūdens organismu introducēšanas prakses kodeksu un vadlīnijām.
- (7) Šajā regulā paredzētie pasākumi nemazina Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁷, Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁸, Padomes Direktīvas 2006/XX/EK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības akvakultūras dzīvniekiem un no tiem gatavotajiem produktiem un noteiktu slimību profilaksi un kontroli ūdensdzīvniekiem⁹, un Eiropas Padomes un Parlamenta 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā¹⁰, nosacījumus.
- (8) Potenciālie risks, kuri dažos gadījumos var skart lielākā ģeogrāfiskā mērogā, sākotnēji ir vairāk pamanāmi vietējā mērogā. Vietējās ūdens vides Kopienas teritorijā var būt ļoti dažādas un dalībvalstīm ir piemērotas zināšanas, pārraudzības sistēmas un pieredze, lai novērtētu un risinātu riskus ūdens vidē, kas atrodas to pārvaldībā vai jurisdikcijā. Tāpēc ir piemēroti, ka šajā regulā paredzēto pasākumu īstenošana galvenokārt ir dalībvalstu atbildība.
- (9) Tomēr, gadījumos, kad risks nav nenozīmīgs un var ietekmēt citas dalībvalstis, ir jābūt Kopienas sistēmai ieinteresēto pušu konsultēšanai un atļauju apstiprināšanai pirms to izsniegšanas dalībvalstī. Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejai (ZZTEK), kas izveidota saskaņā ar Padomes 2002. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar Kopējo zivsaimniecības politiku¹¹ 33. pantu, šādā konsultācijā jāsniedz zinātnisks atzinumu un Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevēju komiteja, kas izveidota saskaņā ar Komisijas Lēmumu 1999/478/EEK¹² sniedz iesaistītās puses atzinumu akvakultūras un vides aizsardzības jomā.

⁷ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

⁸ OV L 175, 5.7.1985., 4. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.)

⁹ OV [Ievietot Padomes direktīvas oficiālo numuru (pieņemta Komisijā 23.8.2005, KOM(2005) 362)].

¹⁰ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

¹¹ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp..

¹² OV L 187, 20.7.1999., 70. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I nodaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants *Priekšmets*

Ar šo regulu izveido satvaru, kas regulē akvakultūru attiecībā uz svešzemju sugām un sugām, kas nav sastopamas konkrētajā apgabalā, lai novērtētu un samazinātu to iespējamo ietekmi uz ūdens vidi un tādējādi veicinātu nozares ilgtspējīgu attīstību.

2. pants *Darbības joma*

1. Šo regulu piemēro svešzemju sugu introducēšanai un tādu vietējā areālā neesošu sugu pārvietošanai, kas paredzētas izmantošanai Kopienas akvakultūrā.
2. Šo regulu nepiemēro ūdens organismu pārvietošanai dalībvalstīs, izņemot:
 - a) pārvietošanu uz, no un starp dalībvalstu teritorijām, kas atrodas ārpus Eiropas;
 - b) pārvietošanām, kuras notiek starp ūdeņiem dažādos ekoreģionos, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK¹³, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, II pielikumā un
 - c) gadījumos, kad pamatojoties uz zinātnisku ieteikumu, šādas pārvietošanas rezultātā ir pamats paredzēt vides apdraudējumu.
3. Atkāpjoties no 2. rindkopas, dalībvalstis var lemt, ka šo regulu piemēro pārvietošanai to teritorijās arī citos gadījumos.
4. Šī regula aptver visas akvakultūras telpas, kas atrodas dalībvalsts jurisdikcijā neatkarīgi no to lieluma vai rakstura un no audzēto ūdens organismu sugām. To piemēro visai akvakultūrai, kurā izmanto jebkura veida ūdens vidi.
5. Šo regulu nepiemēro dekoratīvu dzīvnieku vai augu turēšanai zooveikalos, dārzu centros vai akvārijos, kuriem nav tieša kontakta ar Kopienas dabiskajiem ūdeņiem vai vietās, kuras aprīkotas ar notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kuras izpilda 1. pantā noteiktos mērķus.

¹³ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

3. pants Definīcijas

Šīs regulas vajadzībām piemēro šādas definīcijas:

- (1) „akvakultūra” ir ūdens organismu audzēšana vai agrotehnika, izmantojot tehniku, kas paredzēta apskatāmo organismu ražošanas palielināšanai virs dabiskās vides jaudas, organismiem paliekot fiziskas vai juridiskas personas īpašumā visu audzēšanas vai agrotehnikas laiku, līdz pat novākšanai un to ieskaitot;
- (2) „atklāta akvakultūras telpa” ir vieta, kur ūdens vidē tiek veikta akvakultūra, neatdalot no savvaļas ūdens vides ar necaur laidīgiem šķēršļiem, kuri nodrošinātu audzēto īpatņu vai bioloģiskā materiāla, kas varētu izdzīvot un attiecīgi vairoties, neizklūšanu;
- (3) „slēgtas akvakultūras telpas” ir telpas, kur akvakultūras aktivitātes tiek veiktas ūdens vidē, kas atdalīta no savvaļas ūdens vides ar necaur laidīgiem šķēršļiem, nodrošinot audzēto īpatņu vai bioloģiskā materiāla, kas varētu izdzīvot un attiecīgi vairoties neizklūšanu;
- (4) „ūdens organismi” ir jebkuras ūdens dzīvas būtnes, kas pieder dzīvnieku, augu un vienšūnas organismu karaļvalstij, tajā skaitā, to pārstāvju dzimumšūnas, sēklas, olas vai pavairošanas materiāli, kas var eksistēt un līdz ar to vairoties;
- (5) „polipoīdi organismi” ir ūdens organismi, kuros hromosomu skaits šūnās ir izmainīts ar šūnu manipulēšanas tehniku;
- (6) „svešzemju sugas” ir:
 - a) sugas, apakšsugas vai zemākas klasifikācijas ūdens organismi, kura parādās ārpus tā zināmā izplatības areāla un to izklīdes potenciāla apgabalos, kur tie parādījušies apzinātas vai nejaušas cilvēku īstenotas izlaišanas rezultātā;
 - b) polipoīdi organismi, neatkarīgi no to dabiskā veida vai izklīdes potenciāla;
- (7) „vietējā areālā neesošas sugas” ir ūdens organismu sugas vai apakšsugas, kuras nav sastopamas zonā ap dabiskās izplatības areālu bioģeogrāfisku iemeslu dēļ;
- (8) „blakussugas” ir jebkura ūdens organisma suga vai apakšsuga, kuru pārvieto nejauši kopā ar ūdens organismu, kuru introducē vai pārvieto;
- (9) „kustība” ir introducēšana un/vai pārvietošana;
- (10) „introducēšana” ir process, ar kuru svešzemju sugas tiek ar nolūku pārvietotas izmantošanai akvakultūrā;
- (11) „pārvietošana” ir process, ar kuru ūdens organisms ar nolūku tiek pārvietots izmantošanai tā dabiskajā veidā akvakultūrā uz apgabalu, kur tas sākotnēji nav pastāvējis bioģeogrāfisku iemeslu dēļ;

- (12) „pilotizlaišana” ir ūdens organismu izlaišana ierobežotā daudzumā, lai novērtētu ekoloģisko mijiedarbību ar dabiskajām sugām un biotopiem, lai pārbaudītu riska novērtējuma pieņēmumus;
- (13) „pieteikuma iesniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas iesaka veikt ūdens organisma introducēšanu vai pārvietošanu;
- (14) „karantīna” ir process, kurā ūdens organismi un jebkuri ar tiem saistītie organismi tiek turēti pilnīgā izolācijā no apkārtējās vides;
- (15) „karantīnas telpas” ir telpas, kurās ūdens organismus un ar tiem asociētus organismus var turēt pilnīgā izolācijā no apkārtējās vides;
- (16) „parasta kustība” ir zināmas izcelsmes ūdens organismu kustība, kuru klasificē kā zema riska, saskaņā ar dalībvalsts ilgstošu pieredzi, valstī, kurā nav nelabvēlīgas ekoloģiskas ietekmes un kura neietekmē citas dalībvalstis;
- (17) „ārkārtas kustība” jebkura ūdens organismu kustība, kura neatbilst parastas kustības kritērijiem;
- (18) „saņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras teritorijā introducē svešzemju sugas vai pārvieto vietējā areālā neesošas sugas;
- (19) „nosūtītāja dalībvalsts” ir dalībvalsts, no kuras teritorijas tiek ievestas svešzemju sugas vai pārvietotas vietējā areālā neesošas sugas.

II nodaļa

Dalībvalstu vispārējās saistības

4. pants

Pasākumi, lai izvairītos no nelabvēlīgas ietekmes

Dalībvalstīm jānodrošina, ka tiek veikts viss nepieciešamais, lai izvairītos no nelabvēlīgas ietekmes uz bioloģisko daudzveidību, jo īpaši attiecībā uz sugām, biotopiem un ekosistēmām, kura varētu rasties no šādu ūdens organismu un blakussugu introducēšanas vai pārvietošanas akvakultūrā un no šo sugu izplatības savvaļā.

5. pants

Lēmumu pieņemšana un padomdevējas institūcijas

Dalībvalstis nosaka kompetento iestādi, kura ir atbildīga par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība šīs regulas prasībām („kompetentā iestāde”). Katra kompetentā iestāde nozīmē padomdevēju komiteju, kura tai palīdz, un kura veic attiecīgas bioloģiskas un ekoloģiskas pārbaudes („padomdevēja komiteja”).

III nodaļa Atļaujas

6. pants Atļauja

1. Ikvienam, kurš vēlas uzsākt ūdens organismu introducēšanu vai pārvietošanu, ir jāpiesakās uz atļauju no saņēmēja dalībvalsts kompetentas iestādes. Pieteikumu var iesniegt daudzām kustībām, kuras tiks veiktas laika periodā, kurš nepārsniedz piecus gadus.
2. Pieteikumā tā iesniedzējam jāietver I pielikumā uzskaitītā informācija. Padomdevēja komiteja sniedz atzinumu par to, vai pieteikumā ir ietverta visa nepieciešamā informācija un vai tas ir pieņemams un informē par to kompetento iestādi.

7. pants Ieteiktās kustības veids

Padomdevējai komiteja sniedz atzinumu, vai ieteiktai kustībai jābūt parastai vai ārkārtas kustībai un vai pirms tam jāveic karantīna vai pilotizlaišana un informē par to kompetento iestādi.

8. pants Parasta kustība

Parastas kustības gadījumā kompetenta iestāde var piešķirt atļauju, nepieciešamības gadījumā norādot prasību attiecībā uz karantīnu vai pilotizlaišanu, kā noteikts IV un V nodaļā.

9. pants Ārkārtas kustība

1. Ārkārtas kustību gadījumos, ir jāveic vides riska novērtējums, kā norādīts II pielikumā. Kompetenta iestāde lemj, vai kandidāts vai neatkarīga institūcija ir atbildīga par vides riska novērtējuma veikšanu un kurš sedz šāda novērtējuma izmaksas.
2. Pamatojoties uz vides riska novērtējumu, Padomdevēju komiteja sniedz atzinumu par risku kompetentai iestādei, izmantojot kopsavilkuma ziņojumu II pielikuma 3. daļā norādītajā formā. Ja Padomdevēju komiteja secina, ka risks ir zems, kompetenta iestāde var piešķirt atļauju bez turpmākām formalitātēm.
3. Ja Padomdevēju komiteja secina, ka risks, kas saistīts ar ieteikto ūdens organismu kustību ir augsts vai vidējs, tā pārbauda pieteikumu, konsultējoties ar pieteikuma iesniedzēju, lai redzētu, vai pastāv ietekmes samazināšanas pasākumi vai tehnoloģijas, lai samazinātu riska līmeni uz zemu. Padomdevēju komiteja nosūta vērtējuma rezultātus kompetentai iestādei, detalizēti norādot riska līmeni un iemeslus riska līmeņa samazināšanai II pielikuma 3. daļā norādītajā formā.

4. Kompetenta iestāde var izsniegt atļaujas ārkārtas kustībai tikai tajos gadījumos, kad riska novērtējums, tajā skaitā jebkuri ietekmes samazināšanas pasākumi, norāda uz zemu risku vīdei. Jebkurš atļaujas noraidījums pamatojams zinātniski.

10. pants

Lēmuma pieņemšanas periods

1. Pieteikuma iesniedzēju rakstveidā informē par pieņemto lēmumu izsniegt atļauju vai par tās atteikumu saprātīgā laika periodā un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā vienu gadu no pieteikuma iesniegšanas dienas.
2. Dalībvalstis, kuras ir ICES parakstītājas, var pieprasīt, lai ICES izskata iesniegumus un riska novērtējumus attiecībā uz jūras organismiem, pirms padomdevēju komiteja sniedz savu atzinumu. Šādā gadījumā piešķirams papildu sešu mēnešu periods.

11. pants

Kustības, kas ietekmē citas dalībvalstis

1. Ja ieteikta organisma pārvietošana var atstāt potenciālu vai zināmu vides ietekmi uz citām dalībvalstīm, kompetentai iestādei jāziņo dalībvalstīm vai attiecīgajām valstīm un Komisijai par to nodomu piešķirt atļauju, nosūtot lēmuma projektu kopā ar paskaidrojuma memorandu un vides riska novērtējuma kopsavilkumu, kā norādīts II pielikuma 3. daļā.
2. Divu mēnešu laikā no paziņojuma datuma, citas iesaistītās dalībvalstis var iesniegt Komisijai rakstiskus komentārus.
3. Sešu mēnešu laikā no paziņojuma datuma Komisijai pēc konsultēšanās ar Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju (ZZTEK), kas izveidota saskaņā ar Regulas 2371/2002 33. pantu un Zivsaimniecības un akvakultūras Padomdevēju komiteja, kas izveidota saskaņā ar Lēmumu 1999/478/EEK¹⁴, apstiprina, atceļ vai labo ieteikto lēmumu piešķirt atļauju.
4. Iesaistītās dalībvalstis 30 dienu laikā no Komisijas lēmuma dienas var apstrīdēt šo lēmumu Padomē. Turpmāko 30 dienu laikā Padome, pieņemot lēmumu ar balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

12. pants

Atļaujas atsaukšana

Ja rodas neparedzēta ietekme uz vidi vai vietējām populācijām, kompetentā iestāde jebkurā laikā var atsaukt atļauju.

¹⁴ OV L 187, 20.7.1999., 70. lpp., kas grozīts ar Lēmumu 2004/864/EK (OV L 370, 17.12.2004., 91. lpp.)

IV nodaļa

Introducēšanas nosacījumi pēc atļaujas izsniegšanas

13. pants

Atbilstība citiem Kopienas likumdošanas aktiem

Pēc tam, kad saskaņā ar šo regulu izsniegta atļauja, introducēšana var notikt tikai tad, ja saņemtas visas citas Kopienas likumdošanā paredzētās atļaujas un ja izpildīti visi citi Kopienas likumdošanā paredzētie nosacījumi, un jo īpaši:

- a) nosacījumi par dzīvnieku veselību, kas noteikti Padomes Direktīvā 2006/XX/EK¹⁵,
- b) nosacījumi, kas noteikti ar Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā¹⁶.

14. pants

Izlaišana akvakultūras telpās parastas izlaišanas gadījumā

Parastas izlaišanas gadījumos ūdens organismu izlaišana atklātās akvakultūras vietās parasti ir atļauta bez karantīnas, ja vien kompetenta iestāde nenolemj savādāk, pamatojoties uz īpašu padomdevēju komitejas ieteikumu.

15. pants

Izlaišana akvakultūras telpā ārkārtas izlaišanas gadījumos

1. Ārkārtas izlaišanas gadījumos, ūdens organismu izlaišana atklātās un slēgtas akvakultūras telpās veicama saskaņā ar 2., 3. un 4. rindkopas nosacījumiem.
2. Ūdens organismi jānovieto noteiktā karantīnas telpā Kopienas teritorijā saskaņā ar III pielikuma nosacījumiem, lai radītu pēcnācēju krājumu.
3. Karantīnas telpas var atrasties dalībvalstī, kas atšķirīga no saņēmēja dalībvalsts, ar nosacījumu, ka visas iesaistītās dalībvalstis tam piekrīt un šī izvēle ir tikusi iekļauta 9. pantā paredzētajā vides riska novērtējumā.
4. Saņēmēja dalībvalsts akvakultūras telpās var izmantot tikai ieviesto ūdens organismu pēcnācējus, ja vien apskatāmie organismi nav reproduktīvi pilnīgi sterili un ar nosacījumu, ka karantīnas laikā netiek atklātas blakussugas.

¹⁵ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

¹⁶ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.

16. pants
Pilotizlaišana atklātā akvakultūras telpā

Kompetenta iestāde var pieprasīt, lai pirms ūdens organismu izlaišanas atklātās akvakultūras sistēmās, tiktu veikta sākotnēja pilotizlaišana, kura pakļauta īpašam ietvaram un kas balstīti uz padomdevēju komitejas ieteikumiem un rekomendācijām.

17. pants
Ārkārtas plāni

Padomdevēju komiteja visām ārkārtas izlaišanām un pilotizlaišanām, konsultējoties ar pieteikuma iesniedzēju, sastāda ārkārtas plānus, kuros ietver, cita starpā, ieviesto sugu izņemšanu no vides, vai to izplatības samazināšanu, gadījumos, kad konstatē neparedzētu negatīvu ietekmi uz vidi vai vietējām populācijām. Šādos gadījumos ārkārtas plānu īsteno nekavējoties un saskaņā ar 12. pantu izsniegtā atļauja tiek atsaukta.

18. pants
Pārraudzība

1. Pēc izlaišanas svešzemju sugas ir jāuzrauga divus gadus jeb pilnu attīstības ciklu, kurš no tiem ir garāks, lai novērtētu, vai ietekme uz vidi ir tikusi pareizi novērtēta un vai ir papildu vai atšķirīga ietekme. Jo īpaši jāpēta sugas izplatības līmenis un ierobežošana. Kompetentā iestāde lemj, vai pieteikuma iesniedzējam ir adekvātas zināšanas, jeb pārraudzība jāveic citai institūcijai.
2. Atkarībā no padomdevēju komitejas viedokļa, kompetenta iestāde var pieprasīt garāku pārraudzības periodu, lai novērtētu jebkuru iespējamu ilgtermiņa ietekmi uz ekosistēmu, kuru nav iespējams noteikt 1. rindkopā minētajā laika posmā.
3. Padomdevēju komiteja novērtē pārraudzības programmas rezultātus un jo īpaši atzīmē katru situāciju, kura nav tikusi pareizi novērtēta vides riska novērtējumā. Šāda novērtējuma rezultātus nosūta kompetentai iestādei, kura rezultātu kopsavilkumu iekļauj nacionālajā reģistrā, kas izveidojams saskaņā ar 23. pantu.

V nodaļa

Nosacījumi pārvietošanai pēc atļaujas izsniegšanas

19. pants
Atbilstība Kopienas nosacījumiem

Pēc tam, kad saskaņā ar šo regulu ir izsniegta atļauja, pārvietošanu var veikt, ja ir saņemtas visas citas Kopienas likumdošanā paredzētās atļaujas un ir izpildīti citi Kopienas likumdošanā ietvertie nosacījumi, jo īpaši:

- a) nosacījumi par dzīvnieku veselību, kas ietverti Direktīvā 2006/XX/EK¹⁷,
- b) Direktīvas 2000/29/EK¹⁸ nosacījumi.

20. pants
Ārkārtas pārvietošana

Ja ārkārtas pārvietošana notiek uz atklātām akvakultūras vietām, kompetenta iestāde var pieprasīt, lai pirms ūdens organismu izlaišanas tiktu veikta pilotizlaišana, ar īpašiem ierobežošanas un preventīviem pasākumiem, kas balstīti uz padomdevējas komitejas ieteikumiem un rekomendācijām.

21. pants
Karantīna

Saņēmēja dalībvalsts izņēmuma gadījumos un ja tā apstiprinājusi Komisija, saskaņā ar 15. panta 2., 3. un 4. punktu var pieprasīt karantīnas pasākumu veikšanu pirms sugas izlaišanas no ārkārtas pārvietošanas atklātā vai slēgtā akvakultūras vietā. Komisijas apstiprinājuma pieprasījumā jānorāda iemesli, kāpēc karantīna tiek pieprasīta. Komisija uz šādu pieprasījumu atbild 30 dienu laikā.

22. pants
Pārraudzība pēc pārvietošanas

Pēc tādas pārvietošanas, kas nav parasta, suga saskaņā ar 18. pantu jāpārrauga.

VI nodaļa **Reģistrs**

23. pants
Reģistrs

Dalībvalstīm jāizveido introducēšanas un pārvietošanas reģistrs, kurā ietverti visu laika gaitā veikto pieteikumu ieraksti un savākta visa saistītā dokumentācija pirms atļaujas izsniegšanas un pārraudzības periodā.

Reģistram saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai¹⁹ jābūt publiski pieejamam.

¹⁷ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi
¹⁸ Skatīt 15. zemsvītras piezīmi
¹⁹ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

VII nodaļa

Nobeiguma nosacījumi

24. pants

Pielāgošana tehniskajam progresam

I, II un III pielikuma papildinājumus, kuri nepieciešami, lai piemērotu tiem tehnisko un zinātnisko progresa atklājumus, pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002²⁰ 30. panta 3. punktā noteikto kārtību.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

²⁰ Skatīt 11. zemsvītras piezīmi.

I PIELIKUMS

Pieteikums

(Aizpilda pieteikuma iesniedzējs)

Pieteikumā pēc iespējas ir jāiekļauj atsauces uz zinātnisko literatūru un norādes uz personiskiem kontaktiem ar zinātniskajām iestādēm un zivsaimniecības ekspertiem. Ja pieteikumi nav pietiekami informatīvi, tos var nosūtīt pieteikuma iesniedzējiem papildu materiālu sagatavošanai, kā rezultātā priekšlikuma izskatīšana kavēsies.

Ja pieteikums drīzāk attiecas uz ierosināto pārvietošanu, nevis introducēšanu, tad šī pielikuma mērķiem jēdzieni introducēšana/introducēts ir aizvietojami ir pārvietošana/pārvietots.

A) Kopsavilkums

Iesniedziet īsu dokumenta kopsavilkumu, tostarp priekšlikuma aprakstu, iespējamo ietekmi uz dabīgajām sugām un to dabisko vidi, kā arī veicamajiem pasākumiem, lai samazinātu iespējamo ietekmi uz dabīgajām sugām.

B) Introducēšana

- 1) Introducēšanai vai pārvietošanai ierosinātā organisma nosaukums (vispārpieņemtais un zinātniskais), ja ir iespējams, jānorāda arī ģints, suga, pasuga vai zemākais taksonomiskais līmenis.
- 2) Miniet raksturlielumus, tostarp organisma atšķirīgus raksturlielumus. Pievienojiet zinātnisko zīmējumu vai fotogrāfiju.
- 3) Raksturojiet vēsturi akvakultūrā, sekmēšanu vai citu introducēšanu (ja ir nepieciešams).
- 4) Raksturojiet ierosinātās introducēšanas mērķus un pamatojumu, iekļaujot paskaidrojumu, kāpēc mērķis nevar tikt sasniegts, izmantojot vietējās sugas.
- 5) Kādas alternatīvas stratēģijas ir apsvērtas priekšlikuma mērķu sasniegšanai? Kādas ir „nekā nedarīšanas” iespējas sekas?
- 6) Kāda ir ierosinātās introducēšanas ģeogrāfiskā teritorija? Iekļaujiet karti.
- 7) Raksturojiet organismu skaitu, ko grasās introducēt (sākotnēji, beigās). Vai projekts var tikt sadalīts dažādās apakšsadaļās? Ja jā, cik daudz organismu tiek iekļauti katrā apakšsadaļā?
- 8) Raksturojiet krājumu (iekārtu) avotu(s) un ģenētisko krājumu (ja ir zināms).

C) Informācija par introducējamo sugu dzīves gājumu — attiecībā uz ikvienu dzīves gājuma posmu

- 1) Raksturojiet dabīgo vidi un vides izmaiņas introducēšanas dēļ.

- 2) Fiksējiet, kur iepriekš sugas tika introducētas, un raksturojiet ekoloģisko ietekmi uz saņemošās teritorijas apkārtējo vidi (plēsoņa, upuris, sāncensis un/vai dabiskās vides strukturālus/funkcionālus elementus).
- 3) Kādi faktori ierobežo sugas to dabīgajā vidē?
- 4) Raksturojiet fizioloģisko panesamību (ūdens kvalitāti, temperatūru, skābekli un sāļumu) ikvienā dzīves gājuma posmā (agrīni dzīves gājuma posmi, brieduma un reproduktīvi posmi).
- 5) Raksturojiet dabiskās vides priekšrocības un panesamību ikvienam dzīves gājuma posmam.
- 6) Raksturojiet reproduktīvo bioloģiju.
- 7) Raksturojiet migrācijas iezīmes.
- 8) Raksturojiet pārtikas izvēli ikvienam dzīves gājuma posmam.
- 9) Raksturojiet pieauguma tempu un mūža ilgumu (arī ierosinātās introducēšanas teritorijā, ja vien tāda ir zināma).
- 10) Raksturojiet zināmos sugu vai krājuma patogēnus un parazītus.
- 11) Raksturojiet uzvedības modeļus (sociāli, teritoriāli, agresīvi).

D) Mijiedarbe ar dabīgajām sugām

- 1) Kāds ir introducētā organisma izdzīvošanas un iedzīvošanās potenciāls aizbēgšanas gadījumā? (Šis jautājums ir attiecināms uz pārvietošanos atvērtās un slēgtās akvakultūras iekārtās.)
- 2) Kādu(-as) dabisko(-ās) vidi(-es), domājams, apdzīvos sugas, kas tiks introducētas ierosinātajā teritorijā, un vai tādējādi nepārklāsies kādas iznīkstošas, apdraudētas vai izzūdošas sugas? (Norādiet, ja ierosinātā introducēšanas teritorija iekļauj arī blakus akvatoriju).
- 3) Ar kurām dabīgajām sugām tiks daļēji nasegta niša? Vai ir kādi neizmantoti ekoloģiski resursi, ko sugas varētu izmantot?
- 4) Ko introducētais organisms ēdīs vidē, kurā tas tika ieviests?
- 5) Vai plēsonība rada kādas neatgriezeniskas sekas uz ekosistēmu, kas saņem jaunos organismus?
- 6) Vai introducētie organismi izdzīvos un veiksmīgi vairošies ierosinātajā introducēšanas teritorijā vai katru gadu būs jāintroducē jauni krājumi? (Šis jautājums ir attiecināms uz sugām, kas nav paredzētas slēgtām akvakultūras iekārtām.)
- 7) Vai introducētie organismi krustojas ar dabīgajām sugām? Vai pastāv kādu dabīgo sugu vai krājumu izzušanas iespējamība ierosinātās introducēšanas rezultātā? Vai ievadītie organismi var kaut kā ietekmēt vietējo sugu nārstu un nārsta vietas?

- 8) Vai ierosinātās ieviešanas rezultātā pastāv kaut kāda veida ietekme uz dabisko vidi vai ūdens kvalitāti?

E) Vide, kurā tiek introducēti organismi, un blakus akvatorija

- 1) Sniedziet fizikālu informāciju par vidi, kurā tiek introducēti organismi, un blakus ūdenstilpnēm, piemēram, informāciju par sezonālu ūdens temperatūru, sāļumu un duļķainumu, izšķīdinātu skābekli, pH, biogēnām vielām un metāliem. Vai šie rādītāju atbilst ievadāmo sugu panesamībai/priekšrokai, tai skaitā nepieciešamajiem vairošanās nosacījumiem?
- 2) Miniet ūdeņu, kurā tiks introducēti organismi, sugu sastāvu (galvenos ūdens mugurkaulniekus, bezmugurkaulniekus un augus).
- 3) Sniedziet informāciju par introducēšanas teritorijas dabisko vidi, tai skaitā blakus ūdeņiem, un norādiet, vai šajā teritorijā netiek konstatētas izzūdošas sugas (kritiskā apdzīvojamība). Kurš no šiem rādītājiem atbilst introducējamo organismu panesamībai/priekšrokai? Vai introducētie organismi vai traucēt raksturotās dabiskās vides?
- 4) Raksturojiet dabīgus un cilvēka izveidotus šķēršļus, kas kavē introducēto organismu plūsmu uz blakus ūdeņiem.

F) Uzraudzība

Raksturojiet ierosināto veiksmīgi introducēto sugu vēlākas novērtēšanas plānus un kā tiek novērtēta jebkāda veida negatīva ietekme uz dabīgajām sugām un to dabiskajām vidēm.

G) Apsaimniekošanas plāns

- 1) Raksturojiet ierosinātās introducēšanas apsaimniekošanas plānu. Plānā ir iekļaujama šāda informācija, bet ne tikai:
 - a) veiktie pasākumi, lai nodrošinātu, ka sūtījumā nav nevienas citas sugas (blakussugas);
 - b) kas varēs izmantot ierosinātos organismus un kādos nosacījumos, un apstākļos;
 - c) vai ierosinātajai introducēšanai būs arī pirms komerciāls posms;
 - d) priekšlikuma kvalitātes nodrošināšanas plāna apraksts;
 - e) citas ar likumu noteiktas prasības, kas ir jāievēro.
- 2) Raksturojiet veiktus ķīmiskus, biofizikālus un apsaimniekošanas pasākumus, lai novērstu nejaūšu organismu un blakussugu aizbēgšanu un to iedzīvošanos blakus ekosistēmās, kurās tika introducēti organismi. Miniet ūdens avotu, notekūdeņu gala mērķi, jebkāda veida notekūdeņu apstrādi, attālumu līdz lietotajam ūdens kanalizācijas caurulēm, plēsoņu kontroles pasākumus, vietas drošību un bēgšanas novēršanas pasākumus, ja tādi ir nepieciešami.

- 3) Raksturojiet plānus neparedzētām situācijām, kuri jāievēro organismu netīšas, nejaušas vai neatļautas atbrīvošanas gadījumā no audzētavas un inkubatora iekārtām vai nejaušas un negaidītas sugu apdzīvotības izvēršanās gadījumā pēc atbrīvošanas.
- 4) Ja šis priekšlikums paredz izveidot zvejniecību, miniet tās mērķi. Kas iegūs no šīs zvejniecības? Raksturojiet apsaimniekošanas plānu un nepieciešamības gadījumā iekļaujiet apsaimniekošanas plānos izmaiņas sugām, kas tiks ietekmētas.

H) Informācija par uzņēmumu

- 1) Norādiet īpašnieka vārdu un/vai uzņēmuma nosaukumu, akvakultūras licences numuru un reģistrācijas apliecību (ja tiek izsniegta) vai valdības iestādes vai departamenta nosaukumu, minot kontaktpersonu, kontakttālruni, faksu un e-pastu.
- 2) Sniedziet informāciju par ierosinātā projekta ekonomisko dzīvotspēju.

I) Atsauces

- 1) Iesniedziet detalizētu visu darbu sarakstu, uz kuriem esat atsaucies pieteikuma sagatavošanas laikā.
- 2) Iesniedziet pilnīgu nosaukumu un vārdu sarakstu, iekļaujot adreses, zinātnisku iestāžu nosaukumus un zivsaimniecības ekspertu vārdus, kas sniedza konsultācijas.

II PIELIKUMS

Procedūras un minimāli risināmie elementi apkārtējās vides riska novērtējumā

Lai novērtētu riskus, kas ir saistīti ar ūdens organismu introducēšanu vai pārvietošanu, ir jānovērtē iespējamība, ka organismi iedzīvosies un šāda veida iedzīvošanās sekas.

Process risina nozīmīgākās vidi veidojošas sastāvdaļas. Tas nodrošina standartizētu pieeju ģenētiskas un ekoloģiskas ietekmes riska novērtēšanai, kā arī potenciālu blakussugu introducēšanai, kas varētu ietekmēt ierosināto ūdeņu, kuros tiek introducēti organismi, dabīgās sugas.

Pārskatīšanas procesa laikā uzsvars netiek likts uz novērtējumu, bet gan uz detalizētu bioloģisku un citu saistītu informāciju, kas to pamato. Zinātnisku neskaidrību gadījumā ir piemērojams piesardzības princips.

Ja pieteikums attiecas uz ierosināto pārvietošanu, tad šī pielikuma mērķiem jēdzieni „introducēšana/introducēts” ir aizvietojami ar „pārvietošana/pārvietots”.

1 DAĻA — EKOĻOĢISKĀ UN ĢENĒTISKĀ RISKĀ NOVĒRTĒŠANAS PROCESS

1. posms: iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtība ārpus paredzētās introducēšanas teritorijas

Notikums	Varbūtība (H, M, L) ⁽¹⁾	Noteiktība (VC, RC, RU, VU) ⁽²⁾	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽⁴⁾
Slēgtu akvakultūras sistēmu gadījumā introducētās vai pārvietotās sugas aizbēg uz apkārtējo vidi.			
Introducētās vai pārvietotās sugas, kas ir izbēgušas vai izklīdušas, veiksmīgi apmetas un veido populāciju paredzētajā introducēšanas teritorijā, ko nekontrolē akvakultūras iekārta.			
Introducētās, pārvietotās vai izbēgušas, izklīdušas sugas izplatās ārpus paredzētās introducēšanas teritorijas.			
Galīgais novērtējums ⁽³⁾			

(1) H = augsts, M = vidējs, L = zems.

(2) VC = droši, RC = pamatoti droši, RU = pamatoti nedroši, VU = ļoti nedroši.

(3) Galīgais **iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtības** novērtējums tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko novērtējumu (piemēram, **Augsts** un **Zems** novērtējums iepriekšminētajiem elementiem rezultātā dotu **Zemu** vērtējumu). Bet abiem notikumiem — organisma veiksmīgas populācijas apmešanās un saglabāšanās varbūtība paredzētajā introducēšanas teritorijā (tā ir ierobežota vide, piemēram, iekārta vai dabiska vide) un izplatīšanās varbūtība ārpus paredzētās introducēšanas (no nosaka saskaņā ar iepriekšminēto) teritorijas — ir jānotiek, lai tiktu fiksēta iedzīvošanās ārpus paredzētās introducēšanas teritorijas.

Galīgais novērtējums saistībā ar **Noteiktības** līmeni tiek piešķirts elementa vērtībai ar **Viszemāko** noteiktības līmeni (piem., **Ļoti droši** un **Pamatoti droši** novērtējumu rezultātā veidotu **Pamatoti drošu** novērtējumu).

(4) Novērtētājs ir minēts uzziņai ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

2. posms: iedzīvošanās un izplatīšanās sekas

Notikums	Varbūtība (H, M, L)	Noteiktība (VC, RC, RU, VU)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽²⁾
Gēnu migrācija uz vietējām populācijām izraisīja ģenētiskās daudzveidības zudumu.			
Sāncensība (pārtika, telpa) ar dabīgajām populācijām vai to dabiskie ienaidnieki izraisīja to iznīdēšanu.			
Citi nevēlami ekoloģiski notikumi.			
Daži iepriekšminētie notikumi turpinās pat pēc introducēto sugu aizvākšanas.			
Galīgais novērtējums ⁽¹⁾			

(1) Galīgais iedzīvošanās un izplatīšanās seku novērtējums tiek piešķirts elementa (atsevišķa iespējamība) vērtībai ar augstāko novērtējumu un noteiktības līmenim galīgais novērtējums tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko noteiktības līmeni.

(2) Novērtētājs ir minēts uzziņai ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

3. posms: riska potenciāls, kas ir saistīts ar svešzemju un vietai neraksturīgām sugām

Viena vērtība ir dota, pamatojoties uz 1. un 2. posmā veikto novērtējumu:

Sastāvdaļa	Riska potenciāls (H, M, L)	Noteiktība (VC, RC, RU, VU)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽²⁾
Iedzīvošanās un izplatīšanās (1. posms)			
Ekoloģiskās sekas (2. posms)			
Vispārēja riska potenciāla galīgais novērtējums ⁽¹⁾			

(1) Riska potenciāla galīgās kategorijas noteikšana ir divu iespējamību lielākā vērtība, ja nepastāv divu vērtējumu palielināšanās iespējamība (piem., ja iedzīvošanās un izplatīšanās risks ir augsts un ekoloģisko seku risks ir vidējs, galīgais vērtējums ir divu iespējamību lielākā vērtība, kas ir augsta. Ja pastāv diviem vērtējumu palielināšanās iespējamība (piem., augsts plus zems), galīgā vērtība ir vidēja.

(2) Novērtētājs ir minēts uzziņai ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

Šī novērtējuma rezultāts ir jāizprot šādi.

Augsts = introducēšanai ir liela nozīme (ir nepieciešami nozīmīgi riska samazināšanas pasākumi). Tiek ieteikts priekšlikumu noraidīt, kamēr netiks izstrādātas riska samazināšanas procedūras, lai samazinātu risku uz Zemu.

Vidējs = introducēšanai ir vidēja nozīme. Tiek ieteikts priekšlikumu noraidīt, kamēr netiks izstrādātas riska samazināšanas procedūras, lai samazinātu risku uz Zemu.

Zems = introducēšanai nav lielas nozīmes. Tiek ieteikts priekšlikumu apstiprināt. Riska samazināšana nav nepieciešama.

Priekšlikums var tikt apstiprināts tikai tāds, kā iesniegts (nav nepieciešami riska samazināšanas pasākumi), ja vispārējais noteiktais riska potenciāls ir zems un ja vispārējā noteiktība, kurai vispārējais risks ir noteikts, ir Ļoti droši vai Pamatoti droši.

Ja pirmās analīzes rezultātā Augsta vai Vidēja kategorija ir attiecināta uz vispārēju risku, tad ierobežošanas vai riska samazināšanas priekšlikumi ir iekļaujami pieteikumā, kam tiks veikta riska analīze līdz vispārēja riska galīgai novērtējums kļūs Zems ar Ļoti drošu vai Pamatoti drošu novērtējumu. Šo papildu posmu apraksti kopā ar detalizētiem ierobežošanas vai riska samazināšanas pasākumu noteikumiem kļūs par riska novērtējuma neatņemamu sastāvdaļu.

II. DAĻA — BLAKUSSUGU NOVĒRTĒJUMA PROCESS

1. posms: blakussugu iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtība ārpus paredzētās introducēšanas teritorijas

Notikums	Varbūtība (H, M, L)	Noteiktība (VC, RC, RU, VU)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽²⁾
Blakussugas ir introducētas ūdens organismu introducēšanas vai pārvietošanas rezultātā.			
Introducētās blakussugas saskaras ar jutīgām dabiskajām vidēm vai vietējiem organismiem.			
Galīgais novērtējums ⁽¹⁾			

(1) Galīgais varbūtības novērtējums tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko riska novērtējumu un noteiktības līmenim galīgais novērtējums arī tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko noteiktības līmeni.

(2) Novērtētājs ir minēts uzziņai ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

2. posms: blakussugu iedzīvošanās un izplatīšanās sekas

Notikums	Varbūtība (H, M, L)	Noteiktība (VC, RC, RU, VU)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽²⁾
Blakussugas kļūst par vietējo populāciju sāncensi vai dabisko ienaidnieku, tās iznīcinot.			
Blakussugu gēnu migrācija uz vietējām populācijām virza uz ģenētiskās daudzveidības zudumu.			
Citi nevēlami ekoloģiski vai patoloģiski notikumi.			
Daži iepriekšminētie notikumi turpinās pat pēc blakussugu aizvākšanas.			
Galīgais novērtējums ⁽¹⁾			

(1) Galīgais seku novērtējums tiek piešķirts augstākā riska novērtējumam un noteiktības līmenim galīgais novērtējums arī tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko noteiktības līmeni.

(2) Novērtētājs ir minēts uzziņai ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

3. posms: ar blakussugām saistītais riska potenciāls

Viena vērtība ir dota, pamatojoties uz 1. un 2. posmā veikto novērtējumu:

Sastāvdaļa	Riska potenciāls (H, M, L)	Noteiktība (VC, RC, RU, VU)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽²⁾
Iedzīvošanās un izplatīšanās (1. posms)			
Ekoloģiskās sekas (2. posms)			
Galīgais novērtējums ⁽¹⁾			

(1) Galīgais riska potenciāla novērtējums tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko riska novērtējumu un noteiktības līmenim galīgais novērtējums arī tiek piešķirts elementa vērtībai ar zemāko noteiktības līmeni.

(2) Novērtētājs ir minēts uzziņai ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

Ar svešzemju sugām (1. daļa) saistītā riska potenciāla novērtēšanai piemērojamie nosacījumi pēc analogijas ir arī piemērojami ar blakussugām (2. daļa) saistītam riska potenciālam, tostarp saistībai ieviest ierobežošanas vai riska samazināšanas pasākumus.

3. DAĻA — VISPĀRĒJS APKĀRTĒJĀS VIDES RISKA NOVĒRTĒJUMS — KOPSAVILKUMA ZIŅOJUMS

- Pieprasījuma vēsture, cēlonis un pamats
- Riska novērtējuma kopsavilkuma informācija
- Ekoloģiskā un ģenētiskā riska novērtējuma kopsavilkums
- Blakussugu riska novērtējuma kopsavilkums
- Komentāri
- Riska samazināšanas pasākumi
- Beigu paziņojums par kopēju organisma potenciālu risku
- Ieteikumi atbildīgajai iestādei

III PIELIKUMS

Karantīna

Karantīna ir veids, kā dzīvie dzīvnieki vai augi un jebkādi ar tiem saistītie organismi tiek pilnīgi izolēti no apkārtējās vides, tiem neļaujot ietekmēt savvaļas un saimniecībā audzētas sugas un nodarīt nevēlamas izmaiņas dabīgajās ekosistēmās.

Svešzemju vai vietai neraksturīgas sugas ir jātur karantīnā pietiekami ilgi, lai noteiktu visas blakussugas un apstiprinātu patogēnu vai slimību neesamību. Vietai ir jābūt veidotai saskaņā ar tās atrašanās vietas dalībvalsts atbildīgās iestādes norādījumiem, kas ir atbildīga par tās apstiprināšanu. Karantīnas ilgums ir jānorāda atļaujā. Ja karantīnas iekārta neatrodas dalībvalstī, kurā tiek introducēti organismi, padomdevēju komitejai, kas ir atbildīga par iekārtu, un padomdevēju komitejai dalībvalstī, kurā tiek introducēti organismi, ir jāvienojas par karantīnas ilgumu.

Operatori izmanto karantīnas iekārtas saskaņā ar tālāk uzskaitītajiem nosacījumiem. Turklāt operatoram ir jābūt kvalitātes nodrošināšanas programmai un ekspluatācijas rokasgrāmatai.

Ja pieteikums attiecas uz ierosināto pārvietošanu, tad šī pielikuma mērķiem jēdzieni introducēšana/introducēts ir aizvietojami ar pārvietošana/pārvietots.

Notekūdeņu un atkritumu iznīcināšana

Visi notekūdeņi un atkritumi, kas rodas iekārtā, ir jāapstrādā, efektīvi iznīcinot visas iespējamās blakussugas un saistītos organismus. Lai nodrošinātu nepārtrauktu darbību un pilnīgu aptvērumu, karantīnas notekūdeņu apstrādes sistēmām ir jābūt ar bezavāriju rezerves mehānismu.

Apstrādātie notekūdeņi un atkritumi var saturēt vielas, kas ir bīstamas apkārtējai videi (piem., pretapaugšanas vielas), un ir jāiznīcina, maksimāli maz ietekmējot vidi.

Ir jāsigatavo sīka informācija par notekūdeņu un cieto atkritumu apstrādi, minot personālu, kas ir atbildīgs par apstrādi un laika grafiku. Sistēma ir jāuzrauga, lai nodrošinātu efektīvu darbību un iespējamo atteižu agrīnu noteikšanu.

Fiziska atdalīšana

Pārvietotie organismi ir jātur savrupi no citiem organismiem. Te netiek iekļautas sargājošas sugas, kas ir īpaši iekļautas, lai pārbaudītu introducēto sugu ietekmi. Jānovērš putnu, citu dzīvnieku, slimības izraisītāju un indīgu vielu iekļuve.

Personāls

Piekļuve ir atļauta tikai apmācītam, pilnvarotam personālam. Rokas, apavi un jebkuri materiāli, kas tiek izmanto iekārtā, ir jādezinficē (sk. tālāk) pirms iekārtas atstāšanas.

Aprīkojums

Saņemot visu dzīves posmu organismus, ar tvertnēm, ūdeni, sūtīšanas tvertnēm un aprīkojumu, kas ir bijis kontaktā ar introducētajām sugām, tai skaitā transportlīdzekļiem ir jārikojas tā, lai nodrošinātu, ka sugas vai saistītās blakussugas nevar aizbēgt no iekārtas. Visi sūtīšanas un iesaiņošanas materiāli ir jādezinficē vai jāsadedzina, ja vien materiālu dedzināšana ir atļauta.

Mirstība un iznīcināšana

Ir jāveic nāves gadījumu ikdienas uzskaitē, kuru atbildīgā iestāde var pārbaudīt. Visi mirušie organismi ir jāglabā uz vietas. Neviens mirušais organisms, audi vai čaulas nedrīkst tikt izmesti, neapstrādājot tos apstiprinātajā kārtībā pilnīgas dezinfekcijas nodrošināšanai. Var tikt veikta termiskā apstrāde, piemēram, apstrāde autoklāvā vai ķīmiska sterilizācija.

Par nāves gadījumiem ir jāziņo atbildīgajai iestādei un dalībvalstīm bez liekas kavēšanās jānosaka nāves cēlonis. Mirušie organismi ir jāuzglabā, jātransportē un jāiznīcina saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam²¹.

Inspekcija un pārbaude

Ir jāveic regulāras blakussugu pārbaudes. Ja šādas sugas vai iepriekš nekonstatētas slimība vai parazīts ir konstatēti organismā, ir jāveic situācijas kontrolei nepieciešamie pasākumi. Pasākumi var iekļaut organismu iznīcināšanu un iekārtas dezinfekciju.

Ilgums

Nepieciešamais karantīnas ilgums atšķiras atkarībā no minētā organisma, attiecīgo blakussugu sezonālā audzēšanas nosacījumiem.

Uzskaitē

Karantīnas iekārtām ir jābūt atbilstošai uzskaitē, kas iekļauj šādu informāciju:

- personāla ienākšanas/iziešanas laikiem;
- nāves gadījumu skaits un mirušo organismu uzglabāšanas vai iznīcināšanas metode;
- ieplūstošā ūdens un notekūdeņu apstrāde;
- ekspertiem iesniegtie paraugi, lai pārbaudītu saistībā ar blakussugām;
- jebkādi neierasti nosacījumi, kas ietekmē karantīnas izmantošanu (elektroenerģijas padeves pārtraukšana, ēkas bojājums, nopietni laika apstākļi utt.).

²¹ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

Dezinfekcija

Dezinfekcija iekļauj dezinfekcijas līdzekļu lietošanu pietiekamā koncentrācijā un pietiekami ilgi, lai nogalinātu kaitīgus organismus. Karantīnas dezinfekcijas līdzekļiem un to koncentrācijai ir jābūt tādai, lai pilnīgi dezinficētu jūras ūdeni un saldūdeni. Līdzīgas koncentrācijas līdzeklis ir izmantojams kārtējai iekārtas dezinfekcijai. Visus dezinfekcijas līdzekļus pirms izlaides apkārtējā vidē būtu jāneitralizē, bet iekārtām, kas izmanto jūras ūdeni, ir jāstrādā ar pāri palikušajiem oksidētājiem, kas radušies ķīmiskās dezinfekcijas laikā. Ārkārtas gadījumā, piemēram, nozīmīga parazīta vai slimības ierosinātāja atrašanas gadījumā, ir jābūt pieejamam pietiekami daudz dezinfekcijas līdzekļa, lai varētu apstrādāt visu iekārt